Σύμφωνα με σοφούς του παρελθόντος η εξασθένηση της μνήμης οφείλεται σε μια ακατάπαυστη αγωνία και στην οργή. 'Οσο πιο αδάμαστα είναι τα συναισθήματα του ανθρώπου, τόσο πιο αδύναμη είναι η μνήμη του. Η μνήμη αποτελεί την αποθήκη της ανθρώπινης διάνοιας, βρίσκεται δε στην καλύτερή της κατάσταση, όταν μεταξύ υποσυνειδήτου, συνειδητού και αυτοσυνειδητότητας υπάρχει ένας κάποιος σύνδεσμος. Αν μέσα στη συνειδητότητα του ανθρώπου διεισδύσει μια ξένη σκέψη που τον ανησυχεί συνεχώς, η μνήμη του θα αρχίσει να εξασθενεί. Η εξασθένηση της μνήμης δείχνει ότι το σύστημα των αγωγών μέσα από τους οποίους ρέει η ενέργεια έχει ραγίσει, με αποτέλεσμα να διαρρέει ένα μέρος της. Για να αποκατασταθεί η δύναμη της μνήμης, πρέπει να διορθωθεί το σύστημα των αγωγών, και να υπάρξει ενότητα της συνειδητότητας, απορρίπτοντας εκτός της διάνοιάς μας και της καρδιάς μας όλες τις σκέψεις και τα συναισθήματα που μας ταράζουν.